

“Waar zouden we zijn zonder humor?”

“Duitsland?”

Misschien. Toch werd juist in Augsburg in 2019 voor het eerst een robot gebouwd die zich bediende van ironie. De naam? *Irony Man*. Het resultaat? Een bloedirritant robotje, maar wel eentje met een schattig uiterlijk.

Robotontwerpers snappen dat het commercieel slim is om snoezige robots te bouwen. Het beste voorbeeld is Pepper. Die werd in 2014 gelanceerd door het Japanse Softbank (een bedrijf dat noch soft is, noch een bank). Pepper was ontzettend duur. Pepper kon vrijwel niets. Maar Pepper was wél ontzettend schattig en een enorm succes. Er werden er 27.000 van verkocht.

Ook Fontys trapte erin.

In 2014 kreeg robotisering een steeds prominenter plaats op de agenda. Robots zouden onze banen inpikken. Er verschenen boeken. TEDTalks. Hier en daar werd een robot gemolesteerd. Pepper had daar allemaal weinig last van. Pepper kon niets en Pepper was schattig.

Niets om bang voor te zijn.

Misschien vonden we Pepper zelfs wel té leuk. Immers, waarom werd seks met de robot in het contract anders expliciet verboden? Pepper was onze vriend(in). Tot 2021. Toen stopte SoftBank plotseling de productie. De vraag was opgedroogd. Was het eindelijk tot ons doorgedrongen dat Pepper werkelijk niets kon? Wisten we ook wel dat seks geen optie was met een klein, plastic robotje zonder hanteerbare openingen of uitsteeksels?

Hoe dan ook, Pepper werd opgedoekt en honderden medewerkers werden ontslagen. Voor het eerst niet omdat de robots kwamen, maar omdat ze gingen.

Ergens in Augsburg keek Irony Man tevreden toe.